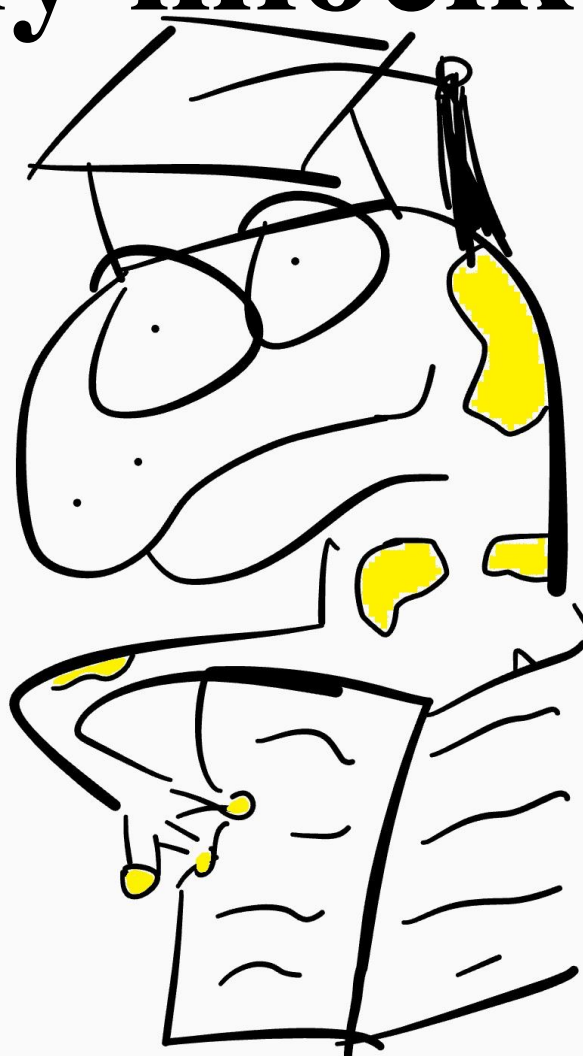
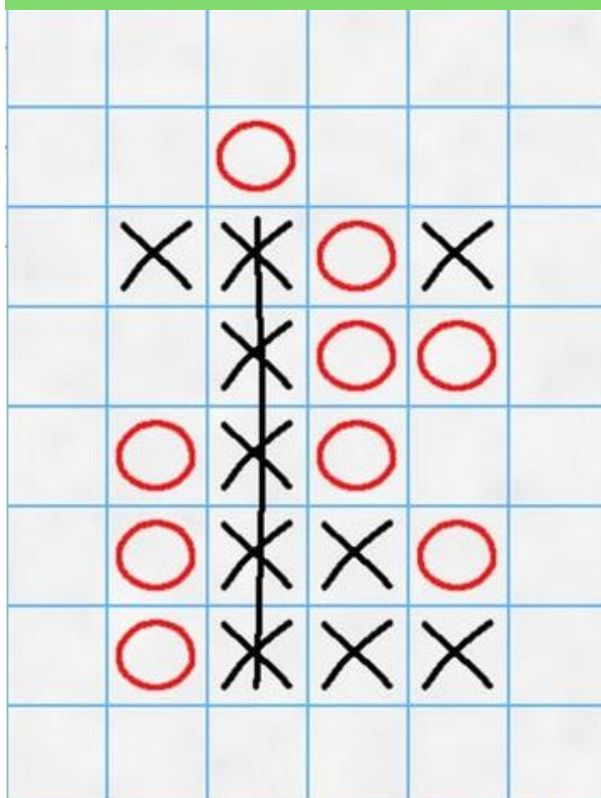

Vzdělaný mločák

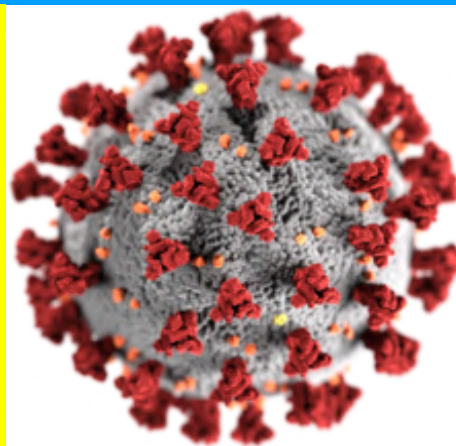
RXZHOVOR S
PIŠKVRKOVÝM MISTREM

Klasifikace ve školách
Nutnost nebo nutné zlo?

**OČKOVAT NEBO
NEOČKOVAT?**

Dozvíte se v zábavném fejetonu!

Klasifikace ve škole nutnost nebo nutné zlo?

Klasifikace ve škole slouží k ohodnocení žáka za jeho práci, výkon či snahu. Rozlišujeme 2 základní typy klasifikace, a to klasické známkování a slovní hodnocení. Mnozí rodiče, učitelé a psychologové mají na způsob, kterým by mělo být dítě hodnoceno, odlišný názor. Jedni tvrdí, že klasifikace je výstižný a jednoduchý způsob hodnocení. Druzí jsou toho názoru, že udělování známek je zastaralý způsob hodnocení způsobující dětem obavy ze školy a celkovou demotivaci ke studiu. Pojdme se tedy nejdříve podívat na klasické známkování, které dnes funguje ve většině českých škol. Jedná se o formu, na kterou je většina lidí zvyklá. Pro pedagogy je méně časově náročná, řídí se podle bodové stupnice a v závislosti na počtu chyb udělí žákovi známku. Zároveň slouží jako pomyslná motivace pro menší děti, které chtějí dostat ve škole jedničku. Známkování také usnadňuje například průběh přijímacího řízení, statistické zpracování nebo rychlé porovnání výkonů i chování žáků.

Má však i svá negativa. Hodně dětí je jím demotivováno, vyvolává v nich strach, špatný pocit nebo dokonce deprese. Když studentovi nejde například matematika, dostává špatné známky, a to způsobuje negativní reakce některých rodičů. Zároveň pedagog známku přehlíží jeho progres, jen proto, že jeho výkon stále nestačí na dostatek bodů. Student se tak i přes znatelný posun v jeho studiu cítí demotivovaný, což neprospívá jeho rozvoji ani psychickému stavu. Ani rodiče se ze známky nedoví žádné informace o posunu dítěte, případně co mu jde a nejde. Psycholog Pavel Kopřiva se vyjádřil ke známám takto: „Zámka je krajně zjednodušená a abstraktní forma hodnocení, proto má nízkou informační hodnotu. Zámka neměří skoro nic o tom, co dítě skutečně zvládlo nebo na čem je třeba

pracovat. Informuje nás o umístění žáka mezi ostatními žáky, o míře odlišnosti od předepsané normy.“ Vyšší informační hodnotu má pro rodiče právě slovní hodnocení, které zároveň slouží jako motivace pro dítě, jelikož učitel může vyzdvihnout, co mu jde a v čem se posunulo, což ho motivuje ke studiu. Rodiče pak nemají pocit, že to synovi nebo dceři ve škole nejde, a naopak vědí, na co se s dítětem zaměřit a co vylepšit. Slovní hodnocení je tedy mnohem přívětivější zejména pro malé děti, které bývají často pod nátlakem právě z důvodu špatných známek a tvoří si špatný vztah k učení, učiteli i škole jako takové. Pro pedagogy je však časově náročnější a také musí vždy přemýšlet nad následky jejich hodnocení.

Přílišná kritika může dítě demotivovat stejně tak jako špatné známky. Zároveň je mnoho rodičů, kteří jsou na známkování zvyklí a myslí si, že zažitá forma ohodnocení jejich dítěte by měla zůstat stejná. Obě formy tedy mají svá pozitiva i negativa. Je správné, aby šlo školství s dobou. Tato problematika by měla zůstat diskutována. Měla by se stále hledat nová a lepší řešení, aby hodnocení žáka bylo přívětivé jak pro studenty, tak pro rodiče a učitele.

Adrian Smrček

Vtipy na zlepšení dne

Perlička ze žakovské knížky:

Sebral třídní knihu, nechce ji vrátit a žádá výkupné.

Učitelka volá jednomu z rodičů: „Dobrý den, Váš syn neustále lže.“ On na to: „No, tak to je v tom fakt dobřej, protože já žádného syna nemám.“

Adrian Smrček

Covidové problémy

Prázdniny utekly jako voda a já se s velkou nevolí chystám do školy. První den se bleskově přesunul do druhé poloviny, protože ve škole jsme se ohřáli jenom dvě hodiny. Epidemie covidu se zdá být na ústupu, přesto se zítra budeme testovat, tedy ti, kteří neprodělali onemocnění covid, nebo nemají očkování.

Mě, jako zarytého odpůrce očkování, čeká testování. Testování je pro některé nepředstavitelně nepříjemná věc, pro mě brnkačka. První hodinu paní učitelka příběhem s testovacími sadami pro vybranou „elitní“ skupinu žáků. Rozdá testovací sady. Štětečkem vyšťourat nos, do nádobky nalít roztok, umístit štětičku, roztok nakapat na test a čekání na výsledek. Jedna nádobka s roztokem chybí, někde se stala početní chyba. Jsme jenom lidi. A jeden „šikula“ se netrefil. Asi se mu třásly ruce, nebo si zapomněl nasadit brýle. Rychlá spojka se řítí pro náhradní materiál, abychom se mohli co nejrychleji věnovat vyučování. „Neelitní“ skupina se nudí a „elitní“ skupina čeká na výsledky testování. Okamžik pravdy, hurá, všichni jsme negativní. Vyučování může začít. Sice to zabralo skoro hodinu, ale podařilo se. Začínáme.

Testování se opakovalo ještě několikrát s podobným scénářem. Covidová opatření přitvrzují, testuji se na fotbalovém tréninku, před fotbalovým zápasem, před vstupem do posilovny, před návštěvou tanečních mé sestřence, před stužkovacím večírkem, před, před, před... Jsem z toho unavený a přetestovaný. A ještě jsem už dvakrát ulehl s nachlazením. Představa, že bych mohl s covidem skončit v nemocnici, mě děsí. Slevuji ze svých přesvědčení a objednávám se na očkování. Hurá, mám termín!

Vítek Valta

Hudební festival

Na sedmý ročník hudebního festivalu Colors of Gymb se 17. července sjelo devět hudebních skupin. Organizátoři letos připravili dvě pódia. Jedno na placu před školou, druhé na školním dvorku připravené na večerní program. Ve škole se s přípravami začalo již v dubnu. Každý školák má své využití, někdo se stará o občerstvení, někdo o papírování, ale nejdůležitější je stavba pódia. 6. července je vše připraveno.

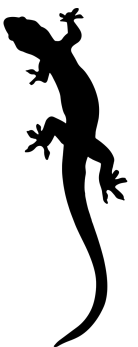
Jako většina hudebních nadšenců jsem se i já ubytoval v nedaleké Dobříši. Již v brzkých hodinách se vydávám za hudbou. Po celé Příbrami jsou plná parkoviště, z kterých se obtížně dostávám do centra dění. Na náměstí jsou cítit všemožné vůně, hlavně trdelník a samozřejmě domácí klobásy, které jsou úplně dokonale propečené.

V poledne ve škole začíná hudební program, který je opravdu povedený. Po vystřídání všech hudebních skupin se z publika hrnou samé pozitivní výkřiky. Samotní umělci jsou uchvázeni, na všechnu tu chválu všichni jednohlasně odpovídají: „Jste super!“ I já jsem ohromen. Myslím, že diváci jsou opravdu úžasní.

V 16:00 končí denní program a já se přesouvám k druhému pódiu, kde se už připravují na večer. Všichni rozdělávají oheň, aby se zahřáli. Po západu slunce začíná hudba, která už není tak poklidná jako ve dne. Lidé nesedí, ale tančí. I já jsem v pohybu. Hudba je beze slov. Po závěrečné skladbě lidé vykřikují: „Ještě jednou, ještě jednou...“ a z pódia se znovu začne linout hudba.

Co říci závěrem? Ten hudební festival byl vážně boží a všichni si ho užili. Doufám, že příští festival bude minimálně stejně super jako tento.

Jiří Bradáč

Rozhovor s účastníkem piškvorkového turnaje

K dnešnímu rozhovoru jsme si pozvali jako hosta Adriana Smrčka, který se účastnil meziškolního piškvorkového turnaje.

Adriane, jak celý turnaj probíhal?

První kolo jsem si říkal, omg, wtf, týpci jsou afk. Tohle bude lehká výhra.

Opravdu? Takže jste první kolo turnaje vyhráli?

Ano, první kolo bylo doslova zadarmo, myslel jsem si, že výhru mám na dosah a pak přišlo druhé kolo a prohrál jsem obě hry. Cítil jsem se jako nejhorší článek týmu. Musím ale říct, že jsem hrdý na to, jak mám spolehlivý tým, který dorazil v kompletní sestavě a na který jsem se mohl spolehnout po dobu celého turnaje.

To zní velice zajímavě. Jak si tedy vedli vaši spoluhráči? Vyhrávali?

Spoluhráči druhé kolo zahráli na výbornou, a proto jsme ho také vyhráli. Od třetího kola jsem se konečně chytil, a tak roli pátého kola od vozu převzal Vladimír Bára, který značně demotivoval celý tým, jelikož se mu nedařilo. Takže se dá říct, že se stal příživníkem týmu.

A jak na tom byl celý turnaj technicky? Nastaly nějaké problémy?

Až do čtvrtého kola vše probíhalo, jak mělo, ale poté nastal výpadek serveru. Nevěděli jsme, co dělat, a tak se Matyáš Melichar připojil na discord, aby zjistil, co se děje. Poté, co zhlédl veřejnou chatovací místnost a přečetl si pár vulgárních zpráv směřovaných na pořadatele, zjistil, že server odpojil úplně všechny účastníky.

Jak to myslíte vulgární zprávy?

Mno, první zprávu, kterou přečetl, zněla asi takhle: „Vy, kohouti, nefunguje vám to.“ Dál už o tom asi mluvit nemusím, ne?

No, to jako příklad stačí. A kolikátí jste se tedy celkově umístili?

Umístili jsme se čtvrtí, což nám zajistilo postup do dalšího kola. Někteří z našich oponentů prohru nevzali dobře, a tak jsme se dočkali několika výhružek přes sociální sítě.

Gratuluji ke 4. místu a přeji hodně štěstí do dalšího kola.

Matyáš Melichar

Výlet na Slapy se 4.A

Třída 4.A se vydala na výlet na Slapy do kempu Andělská laguna. Výlet se konal od 20.10. do 22.10. Sraz byl na Slapech kolem šesté hodiny, aby všichni stihli večeři. Na výlet se žáci dopravovali auty po domluvě se svým třídním učitelem. Poté co všichni postupně dorazili, se ubytovali a čekala je večeře ve společenské místnosti. První večer bylo k jídlu pikantní kuře s hranolkami. Po večeři si šli žáci sednout na pláž. Paní učitelky řekly, že nejpozději ve dvanáct musí být všichni na svých chatkách, aby byli připraveni na zítřejší aktivity. Nastalo ráno a studenti se chystali na snídani, která se konala v osm hodin. Potom žáky čekala cesta do TEPfactoru. TEPfactor je místo, kde plníte úkoly jako ve známé televizní soutěži Pevnost Boyard. Máte tam různé úkoly na sílu, logiku, zručnost a trpělivost. Bohužel žáci zde byli pouze dvě ze tří hodin, protože v celém areálu vypadla elektřina kvůli silnému větru. Žáci se tedy museli vydat zpět do kempu. Odpoledne si mohli vybrat, co by chtěli dělat. Jedna skupina hrála stolní hry ve společenské místnosti, druhá skupina se vydala na vyhlídku, která se nacházela nad kempem. Večer si studenti grilovali maso, hlavními kuchaři byli Jakub Bláha a Miroslav Kudelňák, ale kdyby jim nepomohla třídní učitelka, kdo ví, jak by to celé dopadlo. Poslední den byli žáci v kempu pouze do oběda, poté se vydal každý svým směrem. Díky tomuto výletu se třída 4.A stmelila a má zase o nějaký ten zážitek navíc.

Vítek Valta

Recenze - Dorian Gray

Úterní večer místo učení na testy do školy jsem strávil u televize, když jsem si pustil film Dorian Gray, který zrežiroval Oliver Parker. Fantasy film, jenž jsem chtěl už dlouho po přečtení knihy vidět.

Už na začátku se blýskal svým výkonem herec Ben Barnes v roli hlavního hrdiny Doriana, který dokázal velmi dobře ztvárnit svoji postavu v tomto snímku. Překvapivě toto vyprávění nezačíná v ateliéru Basila Harrwarda v knize pojmenovaném jako Basil Hallward, jednoho slunečného dne a neuvádí nás do něj dialog Lorda Henryho Wottona s Basilem, jak je napsáno v předloze, knize Obraz Doriana Graye. Začíná ale v mrazivém zimním dni uprostřed pudy domu Doriana Graye, kde zavraždí malíře Basila, který se dozví, co se stalo s obrazem. Musím uznat, že tento začátek opravdu vtáhne diváka do děje. Jeho výraz ve tváři a způsob, jakým dokáže tuto postavu ztvárnit, je nenapodobitelný, a tak si myslím, že právě herec Ben Barnes oživil tento nedokonalý film. Podle mého názoru měl ale do této role být dosazený jiný představitel, který by svojí vizáží více připomínal Doriana, jako je popsán v předloze.

Další postavou, která obohacuje tento film, je Colin Firth, jenž vystupoval v roli Lorda Henryho Wottona. Jeho herecký výkon ve filmu byl ještě o level výše než Bena Barnese. Troufám si tvrdit, že nebyť Firtha, jako by to byl dobrý nápad uvíznutý v mrtvém prostředí.

Na tomto snímku mi vadilo několik nesrovnalostí především s knihou, jako je přeházení scén a vyprávění poněkud retrospektivně. Velmi mě zaujalo, jakým pojetím režisér tento film natočil. Zmar, hříchy, drogy. Tehdejší doba byla na tohle hodně zvláštní a režisér to velmi zvýraznil. Byl jsem překvapen u některých scén, které spíše připomínaly pornografický film a stěží pasovaly do děje. Z Doriana ve filmu udělali

až přehnaného „sexuálního šílence“ závislého na drogách. Pozdější scény filmu přidají nějaké ty hororové prvky, ale strašidelná atmosféra se i přes pár zabití nekoná. Velmi mě zklamaly novodobé prvky, takové tetování a piercingy v této době? To tam opravdu nemělo co dělat. Efekty byly ale vynikající. Obraz, který se loupal a měnil tvář Doriana v netvora, byl strhující. Zvukové efekty byly taktéž výborné. Hudba, kterou zvolili, perfektně zapadala do žánru i děje filmu.

Kdyby někdo knihu Obraz Doriana Graye četl, filmové zpracování by mu přišlo, asi tak stejně jako mně, nedodělané. Filmové postavy by mohly více odpovídat popisu v knize a některé, podle mého názoru zásadní scény, by měly být do filmu přidány. Proto si myslím, že tento film neměl s knihou tolik společného, ale chápu režiséra. Uznávám takovéto zpracování, protože u filmu trvajících přes dvě hodiny už nikdo moc dlouho nevydrží. Hodina a půl je tak akorát, pro zhlédnutí tohoto filmu. Doporučuji hlavně těm, kteří nečetli knihu a zajímá je, jaké to bylo být věčně mladý a pohledný.

Matyáš Melichar

Stužkovací večírek 4.A

Dne 4. 11. 2021 se uskuteční stužkovací večírek třídy 4.A v hospůdce DIPLO 97 v Žežické ulici.

Stužkovací večírek začne v 18:30
a samotné stužkování žáků bude zahájeno v 19:00.

Pro účastníky bude připraveno bohaté občerstvení jako například chlebíčky, obložené mísy, hovězí tatarák, sladké pečivo nebo kuřecí stehýnka.

Adrian Smrček

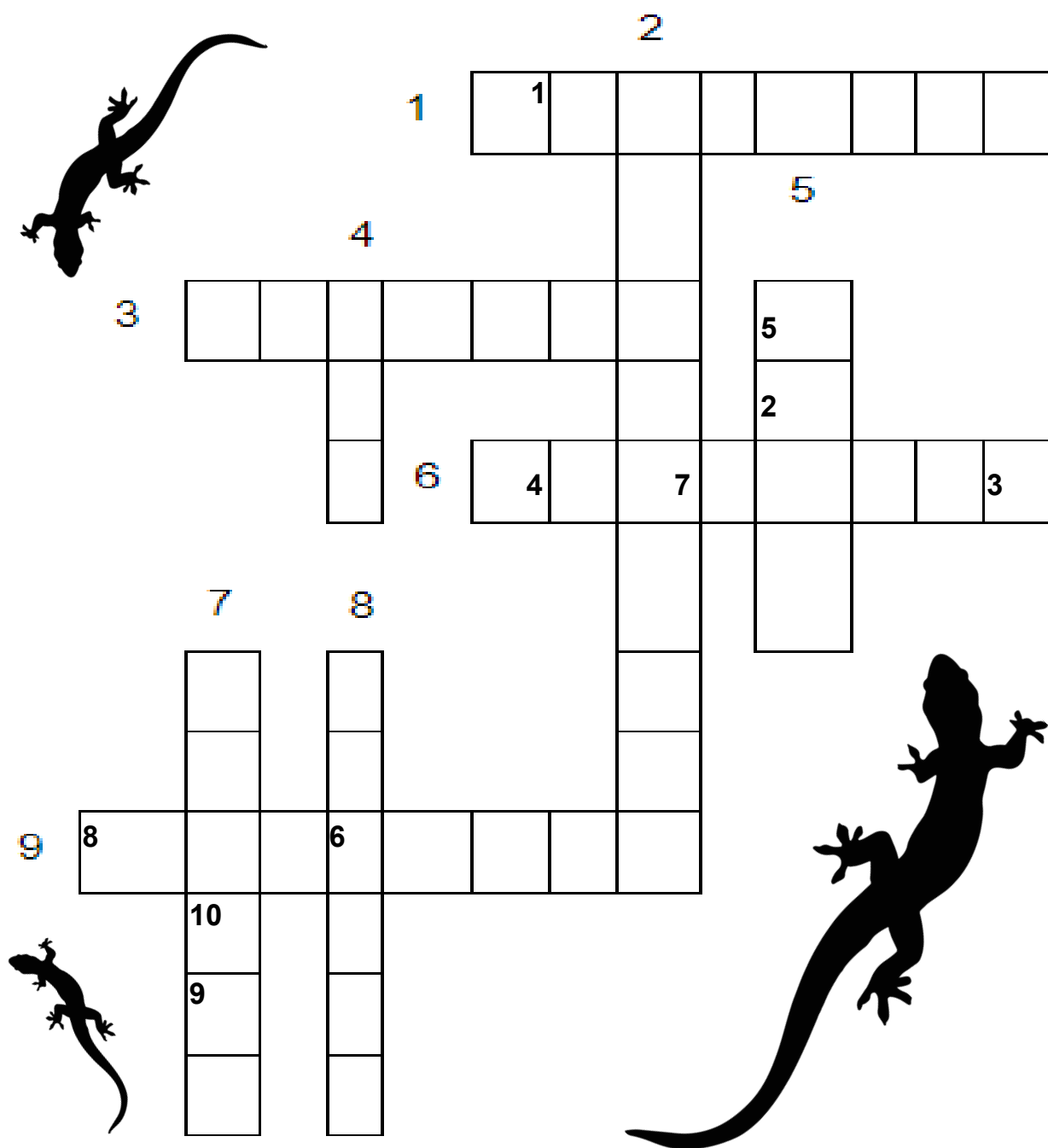
Kamarád strom
Daruj a Zachraň!!!
Přispějte 25 Kč na záchranu jednoho stromu

*Kasičku naleznete v bufetu
V době prodejních hodin
8:00 - 11:00*

Jiří Bradáč

anglicko-česká křížovka

Vodorovně

- 1. charakteristický
- 3. mít
- 6. nenormální
- 9. strašlivý

Svisle

- 2. nezbytný
- 4. slunce
- 5. označit
- 7. zuřivý
- 8. vyjasnit

Jiří Bradáč

